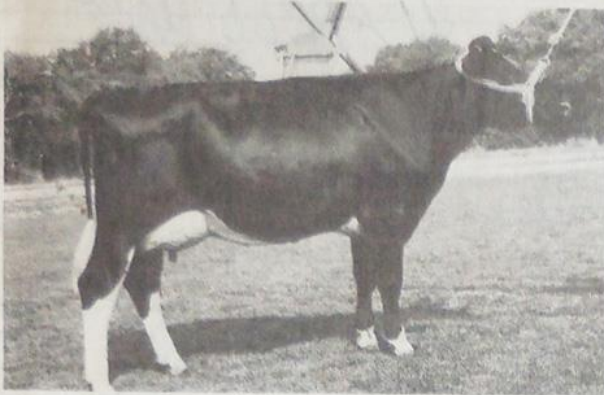

'Trui 138' beste koe van Nederland

WARMENHUIZEN - Dat Nico en Cees Ruijter van de „Paarlhoeve“ in Warmenhuizen over uitstekend vee beschikken is zo langzamerhand in deze regio een bekend gegeven. Immers nog niet zo lang terug, om precies te zijn op de Westfriese Flora in Bovenkarspel behaalden de gebroeders Ruijter met hun Trui 138 al de pers, dezelfde koe, waarmee dit vermaarde Nederlandse fokveebedrijf in 1983 bij de provinciale fokveedag in Schoorl bij de jonge koeien de eerste prijs behaalde. Een prestatie die in 1984 bij de Nederlandse Rundvee Stamboek Jubileum Keuring, een expositie die eens in de vijf jaar plaatsvindt, en in Utrecht gehouden werd, werd behaald.

In datzelfde Utrecht vond de afgelopen week zaterdag een fantastische show plaats in de Veemarkthal, waar het puikje van de Nederlandse veefokkers aanwezig was, om met elkaar te dingen om de hoogste eer in de categorieën: vaarzen, koeien in de middengroep, en oudere dieren. Het betrof hier een kampioenskeuring waarvoor vee uit alle Nederlandse provincies bijeen was gebracht, maar waar uiteraard de beste Nederlandse fokkers vertegenwoordigd waren. Het initiatief tot deze unieke tentoonstelling lag in de gezamenlijke aanpak van twee jubilerende bedrijven. Het Hollandse importbedrijf van sperma van Amerikaanse stieren, „Canada Holstein“ B.V. vierde dit jaar zijn 10-jarig bestaan en in samenwerking met het desbetreffende exporterende Canadese bedrijf „Semen Export Canada“ zette men deze groots opgezette vee-expositie op touw.

Er werden 110 koeien naar Utrecht gebracht, waarvan er drie in de hiervoor aangegeven leeftijdscategorieën als kampioenskoe zouden worden aangewezen. De desbetreffende eigenaren zouden met deze uitverkiezing een reis naar Canada verdienen en opnieuw zou blijken dat Niek en Cees Ruijter tot de topfokkers van Nederland gerekend mogen worden. Opnieuw bewees „Trui 138“ haar grote klasse door onbedreigd in de categorie „de middengroep“, de eerste plaats voor zich op te eisen. Een fantastisch resultaat, want wat via voorselectie onder andere door de Nederlandse K.I., in Utrecht bijeen was gebracht stond op uitzonderlijk hoog niveau, bovendien waren uit de provincie Friesland, het Mekka voor het Nederlandse stamboekvee 37 inzendingen aanwezig, terwijl Noord-Holland slechts met 11 inzendingen was vertegenwoordigd. Daarbij ook dieren van de fir-

ma Konijn uit 't Zand en van Cor Ruijter uit Burgerbrug. En hoewel ook zij met een goede waardering in de Utrechtse veemarkthal voor de dag kwamen, was de hoofdprijs weggelegd voor de „Paarlhoeve“ uit Warmenhuizen. Een keuring door zowel een Canadese en een Hollandse keurmeester bracht die eerste plaats voor Niek en Cees Ruijter op de borden.

Voor de leken onder de lezers, die weinig of niet zo veel van het veehoudersbedrijf afweten.

Nederland staat in de wereld bekend als een topproducent van stamboekvee. Toch ligt het resultaat hiervan niet zo zeer bij het fokken met Nederlands bloed, maar juist door het gebruik van Amerikaanse stieren. In 1970 kwam deze ontwikkeling op gang. Enkele topfokkers in Nederland begonnen zich in de jaren '70 af te vragen, of zij niet een andere weg moesten inslaan, toen bleek dat de vraag vanuit het buitenland naar Hollands fokmateriaal vrijwel verdwenen was. Maar ook zocht men naar middelen om hun koeien een hogere produktie aan melk te kunnen laten leveren. Meer melk, een beter vet- en eiwitgehalte, maar daarnaast ook een beter exterieur waren zo ongeveer de verlangens die de Nederlandse veehouder als wensen op zijn verlanglijstje had staan. Niet niks en nadat enkele van hun in die beginjaren '70 eens geëxperimenteerden hadden met inseminatie van hun koeien met Amerikaans sperma en zij een geweldige stoot gaven aan hun melkproduktie, volgde de aanvankelijk wat afwachtende collega's hun in deze snel op.

Een cijfer hierover: werd in 1976 minder dan 1% van al onze Nederlandse koeien bevrucht met sperma van Amerikaanse stieren, nu is dat al meer dan 80%.

Niek Ruijter zegt er dit van: „Ook wij hebben aanvankelijk eventjes gewacht met de aanschaf van dit fokmateriaal. Maar ook wij zijn in 1977 hiertoe over gegaan, het moment ook waarop wij wisten wat de beste Amerikaanse stier was.“ Dat was de legendarische „A puget sound sheik“, inmiddels overleden, maar nog altijd een begrip in het veefokbedrijf. Trui 138 is daar een dochter van, net zoals het merendeel van het op het veebedrijf van Niek en Cees Ruijter aanwezige koeienbestand.

Een ook hierbij enkele getallen die mogelijk tot de verbeelding spreken. Er is nog steeds sperma (diepgevroren) van deze stier beschikbaar,

maar kostte een inseminatie vroeger f 40, nu moet tenminste f 1000 worden neergeteld voor een nakomeling van deze stier. Op de vraag wat zo'n topstier dan wel niet waard is, antwoordt de nuchtere Warmenhuizer dat men voor een dergelijke stier zeker 1 maar wellicht wel 2 miljoen gulden op tafel moet leggen.

Geweldige bedragen maar daar maken Niek en Cees Ruijter zich niet zo druk om. Wel om een gezonde en goede veestapel en daar is men alle dagen zeer nauwgezet mee bezig. Niek en Cees Ruijter behoren met hun „Trui 138“ maar ook met nog tal van toppers in hun veestapel inderdaad tot de topfokkers in Nederland.

Het is leuk te weten, dat Noord-Holland duidelijk in de lift zit wat betreft het fokken van eerste klas stamboekvee. In Warmenhuizen op de „Paarlhoeve“ leverden de gebroeders Ruijter daarvan een excellent voorbeeld. Zij traden daarbij overigens in de voetsporen van hun vader Arie Ruijter, eveneens een zeer bekende fokker van stamboekvee. Zijn vakkennis en liefde voor het boerenbedrijf hebben zij van vader overgenomen. Toch zijn Niek en Cees de laatste jaren een wat andere weg ingeslagen, een weg die hen een stuk waardering en erkenning bracht. Nu ook nog een aantrekkelijke reis naar Canada, die de gebroeders zeker zullen benutten om hun vakkennis nog extra te vergroten.